

ת"פ 59117/03/21 - מדינת ישראל נגד דניאל אונגר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 59117-03-21 מדינת ישראל נ' אונגר(עציר)
ת.פ 48281-04-21 מדינת ישראל נ' אונגר (אשקלון)
ת.פ 17427-01-22 מדינת ישראל נ' אונגר
ת.פ 48365-07-22 מדינת ישראל נ' אונגר
ת.פ 31703-07-22 מדינת ישראל נ' אונגר

בפני
בעניין:
המאשימה

יחידת תביעות שלוחות רחובות
באמצעות עו"ד חן זערור
נגד

הנאשם
דניאל אונגר
באמצעות עו"ד אבי אוחנה

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר דיוני בחמישה כתבי אישום שצורפו זה לזה והורשע בחמש עבירות של סחר בסם מסוכן - לפי סעיפים 13 + 19(א) (לפקודת הסמים המסוכנים) [נוסח חדש] תשל"ג 1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים); בשתי עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית - לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית - לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים; בעבירה של הפרת הוראה חוקית- לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין ובעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה - לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה.

2. כחלק מהסדר הטיעון הדיוני התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של הנאשם ולהעביר לבית המשפט המלצותיו לעונש. נערכו שני תסקירים (28.3.2022; 9.6.2022) המגוללים את הרקע האישי המשפחתי של הנאשם, היסטוריה עבריינית והתייחסותו לעבירות בהן הורשע ופורטו ניסיונות לשלבו בטיפול. בסופו של תהליך אבחון המליץ שירות המבחן על השתת עונש שיחבר את הנאשם למצבו וללא מעורבות טיפולית.

3. בין הצדדים לא גובשה הסכמה לעניין העונש וכל צד טען כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.

עובדות כתבי האישום, חלקם מתוקנים ובתמצית

4. ת.פ 59117-03-21 (להלן: כתב האישום הראשון):

כתב האישום המתוקן אוחד בחובו 5 אישומים. כמתואר בחלק הכללי, במועדים הרלבנטיים פנו לקוחות ליישומון "טלגרם" (להלן: היישומון) וביקשו לרכוש סם מסוכן. הלקוחות הזדהו ביישומון וכן תיאמו את פרטי העסקה

הכוללים כתובת, כמות סוג ומחיר הסם. לאחר פנייתם הגיע הנאשם אל כתובת הלקוחות ויצר עמם קשר טלפוני באמצעות מכשיר נייד שהיה ברשותו באותה העת בכך שהיה מתקשר אליהם מחסוי. לאחר ביצוע השיחה ומיד סמוך אליה נפגש הנאשם עם הלקוחות וביצע עמם את עסקת הסמים. בשיטה זו וכמתואר באישום השני עד החמישי, בתאריך 16.3.2021 הגיע הנאשם עם רכבו לעיר חולון ובין השעות 18:25-22:18 מכר לארבעה לקוחות סם מסוכן כדלקמן: במקרה הראשון 11 יחידות סם מסוג קנבוס במשקל 85.2 גרם נטו סם מסוג חשיש במשקל 26.47 גרם נטו תמורת 1,250 ₪. במקרה השני חשיש במשקל 52 גרם נטו תמורת 1,200 ₪. בשלישי - סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 10 גרם תמורת 400 ₪, וברביעי, 8 גרם תמורת 250 ₪. כמו כן וכמתואר באישום הראשון - בתאריך 21.3.2021 בשעה 19:30 החזיק הנאשם בארון בחדרו בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 5.04 גרם נטו וזאת לצריכה עצמית.

5. ת.פ (שלום אשקלון) 48281-04-21 (להלן: כתב האישום השני)

ביום 24.2.2021 בשעה 10:35 או סמוך לכך יצרה שוטרת סמויה קשר באמצעות אפליקציית הטלגרם (להלן: האפליקציה) עם שם משתמש בשם "MenuMas" (להלן: היוזר) וביקשה לרכוש סם מסוכן מסוג קנבוס בעלות של 400 ₪. במסגרת ההתכתבויות בין השוטרת ליוזר תואם מועד ומקום מפגש ונמסרו פרטים שנועדו להכווין את השוטרת למקום המפגש וכן נשלחו הודעות על איחור בשעת המפגש. בשעה 12:58 התקשר הנאשם לשוטרת ממספר חסוי ומסר לה כי צפוי בעוד שתי דקות להגיע למקום המפגש. בהמשך הגיע הנאשם עם הרכב למקום המפגש בכפר וורבורג, התקשר לשוטרת ממספר חסוי ומסר לה כי הוא נמצא בחוץ. ובהמשך מכר הנאשם לשוטרת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 10.50 גרם נטו תמורת 400 ₪.

6. ת.פ 17427-01-22 (להלן: כתב האישום השלישי) ביום 29.9.2021 הפר הנאשם את התנאים המגבילים שעליהם הורה בית המשפט ושהה מחוץ לביתו וללא נוכחות מי ממפקחיו.

7. ת.פ 31703-07-22 (להלן: כתב האישום הרביעי)

ביום 19.5.2020 הגיע הנאשם לעיר נס ציונה כאשר הוא רכוב על קטנוע על אף שרישיונו נפסל. באותן הנסיבות החזיק בסם מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית מחולקים לשקיות שקופות, צהובות או באריזות נילון נצמד במשקלים שונים; 35.42 גרם נטו, 84.50 גרם נטו, 30.48 גרם נטו, 18.12 גרם נטו וכן 21.20 גרם נטו.

8. ת.פ 48365-07-22 (להלן: כתב האישום החמישי)

ביום 18.11.2020 בשעה 08:55 החזיק הנאשם בביתו ברכבו ובקטנוע שבבעלותו סמים מסוכנים כדלקמן: בספריה בחדר השניה שקית נילון שחורה ובה 58.02 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס; בקטנוע - שקית שקופה ובה 11 שקיות סם מסוכן במשקל 124.12 גרם נטו קנבוס וכן שקית לבנה ובה 98.73 גרם נטו סם מסוכן מסוג קנבוס. בחדר השינה של הוריו - שקית שחורה ובה 20.93 גרם נטו סם מסוכן מסוג קנבוס וכן שקית שחורה ובה 108.7 גרם נטו סם מסוכן מסוג קנבוס מחולק ל- 15 שקיות חלוקה וברכב- בקופסאת סיגריות סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 5.13 גרם נטו.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר מיום 28.3.2022 (להלן: התסקיר הראשון)

9. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 34 רווק, בן למשפחה נורמטיבית, מתגורר בנס ציונה עם הוריו, עובד באופן לא קבוע עם אביו בתחום המסגרות. הנאשם השלים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. מגיל צעיר החל להתאמן בכדורגל באופן שפגע בהישגיו הלימודיים. כמו כן תיאר קשיי למידה כשברקע אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז ונטל טיפול תרופתי משך תקופה מסוימת. סיים שירות צבאי מלא בתפקיד מנהלתי.

10. בגיל 18 החל הנאשם לשחק כדורגל באופן מקצועי ולמשך 10 שנים. הוא תיאר את התקופה בה ניהל אורח חיים של שחקן מקצועי כמשמעותית עבורו אך במהלכה גם נחשף לחברה שולית. בגיל 28 פרש הנאשם ממשחק פעיל נוכח חוסר שביעות רצונו מתנאי העסקתו והחל לעבוד בעבודות מזדמנות, תיאר מעברים בין מקומות עבודה וקושי לייצב עצמו במישור התעסוקתי. הנאשם תיאר התנהלות כלכלית לקויה מצדו וצבירת חובות כספיים על רקע זה. לדבריו נמצא בתהליך פשיטת רגל ומקבל תמיכה כלכלית מהוריו.

11. הנאשם הופנה לשירות המבחן בהליך המעצר, אשר העריך בזמנו כי ברקע חובות כספיים לגורמים פרטיים שצבר נוכח קשייו הכלכליים אשר הובילו אותו ליצירת קשרים חברתיים בעייתיים ולהידרדרות נוספת במצבו. במסגרת זו פיקוח מעצרים ובשיחות עם שירות המבחן התייחס הנאשם התייחס למעורבותו עם החוק כאל אירוע נקודתי אשר לא משקף בעייתיות במצבו והוא לא ביטא מצוקה או צורך בבחינת מצבו. תקופה קצרה השתתף הנאשם בקבוצה לעצורי בית אך היה קונקרטי ומיעט לשתף אודותיו.

12. באשר לשימוש בחומרים פסיכואקטיביים, הנאשם מסר כי התנסה לראשונה בקאנביס בגיל 32 אך לא הפיק הנהגה מהשימוש ולאורך השנים התרחק משימוש בחומרים נוכח היותו ספורטאי מקצועי. הנאשם שלל שימוש בסמים ושירות המבחן לא התרשם כי זהו מוקד בעייתי עבור הנאשם. באבחון הנוכחי הופנה לבדיקות שתן שהעידו על ניקיון מסמים.

13. הנאשם סיפר כי במסגרת הקריירה בתחום הכדורגל נחשף להימורים, בגיל 21 החל להמר לראשונה ולאור השנים החל להמר בקביעות והתנהלותו בתחום זה הלכה והקצינה. לדבריו ההימורים גררו קשיים במערכות היחסים שניהל, בתחום המקצועי, וכן גרמו למצוקה ומתח מבחינה נפשית עקב החובות שצבר לבנקים ולנושים. בעבר, כך סיפר נעשו ניסיונות לשלבו בטיפול בתמיכת אמו אך הוא לא הצליח להחזיק מעמד בטיפול. כיום תיאר כי מהמר בתדירות פחותה אך עדיין קיימת תלות וקושי להימנע לחלוטין מהימורים.

14. בהתייחסותו לעבירות הסחר בסמים - הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על המתואר בכתב האישום והדגיש היותו פסיבי ומובל על ידי אחרים, בחלק מהמקרים שלל קבלת כסף בעבור הסמים שמכר. באשר להחזקת הסמים - תיאר כי נעצר בתחנת דלק סמוך למקום מגוריו בעת שהיה בדרכו לדרום לדבריו עשו חיפוש על גופו וברכבו ומשלא מצאו דבר ערכו חיפוש בביתו שם נותרה כמות סמים קטנה לצריכתו העצמית. מתיאורו עולה כי הסתיר מבני משפחתו התנהלותו הפלילית. הנאשם סיפר כי רצה להתחיל טיפול בכוחות עצמו אך בפועל לא קידם זאת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם החל להכיר באופן ראשוני בבעייתיות בהתנהלותו ובדפוסיו הבעייתיים.

15. בסיכום, התרשם שירות המבחן מהנאשם כמי שגדל במערכת משפחתית יציבה אולם במהלך השנים האחרונות מאופיין בהיעדר יציבות בחייו. לאורך השנים התערה בחברה שולית, חווה ריקנות ושעמום, דבר אשר דרדר את מצבו ואף הוביל לפיתוח דפוסי תלות בהימורים. עוד להתרשמות הנאשם בעל מודעות חלקית להתנהלות בעייתית, מחפש אחר ריגושים ומתקשה לייצר יציבות ולהתמיד במישור התעסוקתי ובמערכות יחסים בחייו. עוד ניכר כי ממזער מהבעייתיות סביב התנהלותו העבריינית ובהתאם וספקן באשר לרצון שהביע להתגייס להליך טיפולי בתחום ההימורים.

16. להערכת שירות המבחן בבסיס ביצוע העבירות קשרים חברתיים בעייתיים, קשייו של הנאשם להציב לעצמו גבולות פנימיים ברורים תוך שפעל בהעדר חשיבה על השלכות מעשיו והתמקדות בסיפוק צרכיו המיידיים. כגורמי סיכון נשקלו קשיי וויסות רגשיים, דפוסי חשיבה לטווח קצר וצורך גבוה בריגושים, וקשיים בהצבת גבולות. להערכתם שווי המשקל בחייו של הנאשם מופר, בעיקר בתקופות בהן נוטה להמר באופן אינטנסיבי, אז התנהלותו בלתי שקולה תוך ריכוז בעצמו ובצרכיו האישיים.

17. הנאשם הופנה ליחידה להתמכרויות, לאור המוטיבציה הראשונית שביטא, על מנת לאמוד את צרכיו בתחום ההימורים. שירות המבחן סבר כי טרם בשלה העת לגבש המלצה סופית בעניינו של הנאשם ולצורך בחינת השתלבות בהליך טיפולי התבקשה דחייה בת 4 חודשים.

תסקיר מיום 9.6.2022 (להלן: התסקיר השני)

18. שירות המבחן עדכן כי במהלך תקופת הדחייה, הופנה הנאשם ליחידה להתמכרויות ברחובות. ממידע שנמסר בגורמי הטיפול עלה כי הנאשם מסר בדיקה לאיתור שרידי סם אשר העידה על שימוש פעיל בסמים ועל כן לא שולב בשיחות במסגרתם היות ותנאי ראשוני לקבלה לטיפול ביחידה הוא מסירת בדיקות שתן נקיות. סוכם עם הנאשם כי ימשיך להגיע למסור בדיקות. בהמשך, לאחר שמסר בדיקת שתן נקייה גם סוכם כי ישתלב בשירות והוא הביע הסכמתו לכך. ואולם, מאז לא הגיע הנאשם כנדרש לבדיקות ולפגישות שנקבעו עמו. יתרה מזאת, עלה קושי לשוחח טלפונית ישירות עם הנאשם ונדרש לרוב תיווך בהעברת מידע. הערכת גורמי הטיפול כי הנאשם נעדר מוטיבציה להשתלב בטיפול ועל כן הקשר עמו הופסק.

19. בהלימה להערכה זו, במהלך תקופת הדחייה גם שירות המבחן התקשה ליצור קשר עם הנאשם. וניסיונות רבים ליצור עמו קשר לא נענו. כאשר כן הצליח שירות המבחן ליצור קשר עם הנאשם תואמו עמו שתי פגישות אליהם לא הגיע ולא עדכן.

20. לנוכח חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול העריך שירות המבחן כי הנאשם אינו פנוי ומגויס דיו לבדיקה עצמית במסגרת הליך טיפולי בעיתוי חייו הנוכחי. עוד להתרשמותם, הנאשם נעדר תובנה למצבו ומתקשה להיעזר בקשר טיפולי לצורך עריכת שינוי בהתנהלותו ובדפוסי. לכן נמצא כי לא ניתן לקדם הפחתה ברמת הסיכון להישנות עבירה ושירות המבחן המליץ על ענישה שתחבר את הנאשם למצבו וזאת ללא מעורבותם. טיעוני הצדדים לעונש

21. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם ובהם הגנה על שלמות גופו ובטחונו ובריאותו של הציבור בפרט נוכח היותו של נגע הסמים כמחולל פשיעה. חומרה יתרה ביקשה המאשימה לראות במעשיו של הנאשם אשר ממוקם בראש שרשרת הפצת הסם, עשה שימוש באפליקציות להסתרת פעילותו, מכר סמים ללקוחות שונים, הן מסוג קנאביס והן מסוג חשיש בכמויות לא מבוטלות והחזיק סמים באופן המלמד נגישות לסמים ועל כוונה להפצתם. זאת ועוד הפנתה לעובדה כי הנאשם ביצע את העבירה מושא כתב האישום השלישי תוך הפרת תנאים מגבילים וכעולה מכתב האישום הרביעי נהג ללא רישיון נהיגה ויש באלו להעיד כי אין בהליכים המשפטיים להוות גורם מרתיע. בנסיבות העניין ובהינתן הקשר בין המעשים, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה 24-42 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. עמדתה תמכה בפסיקה.

22. באשר לעונשו של הנאשם בגדרו של המתחם המאשימה הפנתה לגילו של הנאשם וגיליון הרישום בתחום

התעבורה (עט/1), סקרה את עיקרי תסקירי שירות המבחן המלמדים כי הנאשם מכור להימורים וסמים, מצוי בחובות כלכליים, אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, נוקט בדפוסי הסתרה מצד הסובבים אותו, וחרף הצהרותיו המילוליות בדבר רצונו בתיקון דרכיו וההזדמנות שניתנה בידו הוא לא השכיל להשתלב בטיפול וניתק קשר עם שירות המבחן.

23. מטעמים אלו ולנוכח רמת הסיכון להישנות עבירות פליליות, העונש הראוי לנאשם, כך לדעת המאשימה הוא מאסר למשך 26 חודשים, מאסר מותנה וקנס מכביד שילמד כי אין תועלת בביצוען של עבירות סחר בסמים, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. כן עתרה המאשימה להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולהורות על חילוט הרכב ששימש בביצוע העבירות.

24. ב"כ הנאשם טען כי המתחם לו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה. בתוך כך נטען כי עבירות הסמים בוצעו בסמיכות זמנים ולנוכח הזיקה ביניהם היה על המאשימה להגיש כתב אישום אחד לכלל המעשים ולא לנקוט בדרך של הגשת כתבי אישום נפרדים במועדים שונים וחלקם בשיהוי. לתפיסתו המשפטית, בחירה זו של המאשימה פגעה בזכותו של הנאשם להליך ראוי והוגן באופן המחייב הקלה בעונש. עוד נטען כי עבירות הסחר המתוארות בכתב האישום הראשון בוצעו כולן באותו היום, סוג הסמים אינו מהחמורים שנראו והתמורה שהתקבלה בגינם נמוכה עד זניחה ולטענתו, לא מדובר במי שגרף לכיסו סכומי עתק. דברים דומים נשמעו ביחס לכתב האישום השני.

25. עוד לדעתו של בא כוח הנאשם כי טענת המאשימה לפיה הסמים באישום הרביעי והחמישי הוחזקו שלא לצריכה עצמית היא בבחינת היקש שגוי ומוטעה. הנאשם השתמש בסמים באופן תדיר על רקע המשברים האישיים עמו התמודד ואין זה מופרך לסבור כי החזיק סמים בכמות גדולה יותר מהמותר ועשה בהם לשימושו העצמי מעת לעת. באשר להפרת ההוראה החוקית, הפנה בא כוח הנאשם לעובדה כי לא נלוו לה עבירות נוספות והיא נמצאת במדרג חומרה נמוך מאוד ומתמצה בהעדר פיקוח. בא כוח הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה בין 6-24 חודשים. עמדה זו תמך בפסקי דין רבים וכן ביקש לערוך ההבחנה המתבקשת מפסקי הדין אותם הציגה המאשימה שכן להבנתו הם אינם רלבנטיים ועוסקים במקרים חמורים בהרבה.

26. בא כוח הנאשם הוסיף ועמד על הנסיבות המצדיקות השתתפות עונש מאסר אך מתון ובתחתית המתחם שייקבע. בין אלו, העדר הרשעות קודמות, ההודאה; נטילת אחריות והבעת חרטה; חסכון בזמן שיפוטי; נסיבותיו האישיות של הנאשם, המשברים האישיים והכלכליים אליהם אשר הובילו לפנייה לפעילות עבריינית. כן הפנה לעובדה כי שירות המבחן לא העריך את רמת הסיכון להישנות עבירות ולכן טענת המאשימה בעניין זה היא לא יותר מניסיון לייצר אווירה שלילית נגד הנאשם.

27. בא כוח הנאשם אינו מתעלם מהמלצת שירות המבחן לפיה נדרשת ענישה שתחבר את הנאשם למצבו אלא סבור כי בית המשפט אינו מחויב בהמלצה זו ורשאי לסטות ממנה. לא זו בלבד, סבור בא כוח הנאשם כי שירות המבחן חסך במאמץ לרתום הנאשם, שאין לחובתו הרשעות קודמות, לטיפול ובכך כשל בתפקידו. לסיום הושמעה ביקורת כלפי בית המשפט אשר לתחושת בא כוח הנאשם לא גילה אורח רוח וסבלנות כלפי הנאשם וראוי היה כי ינקוט בגישה מכילה ומקבלת עד כדי חיובו של שירות המבחן לבחון אפיקים טיפוליים.

28. מטעמים אלו, העונש הראוי לנאשם כך לדברי בא כוחו, מאסר למשך 6 חודשים ומאסר מותנה, פסילה של רישיון נהיגה בפועל שתרוצה בזמן ריצוי המאסר ופסילה על תנאי. בהינתן מצבו הכלכלי הירוד של הנאשם ביקש להימנע מהטלת קנס. בא כוח הנאשם, התנגד לבקשת המאשימה לחילוט הרכב וזאת משום שאין ראייה שהרכב נרכש בכספי

עבירה.

29. הנאשם בדברו האחרון אמר: "אין לי מה להגיד. מצטער".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

30. טרם נדרש לקביעת מתחם העונש אומר כי עתירתם המשותפת של הצדדים לקביעת מתחם עונש אחד למסכת מעשיו העברייניים של הנאשם, מקובלת עליי. עסקינן בעבירות בתחום הסמים, סחר, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית באופן המלמד על כוונה להפצה והחזקת סם לצריכה עצמית. העבירות בוצעו במהלך תקופה של כשמונה חודשים (19.5.2020 - 29.9.2021). לנוכח הזיקה בין העסקאות השונות, וכאשר העבירות שעניינן נהיגה והפרת הוראה חוקית הן נלוות, הרי יש לראות בהן אירוע עברייני אחד תוך התחשבות לצורך קביעת גבולות המתחם במספר המעשים העברייניים המרכיבים את אותו "אירוע". ובמובן זה, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים משווה לו מידה נוספת של חומרה. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)).

31. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

32. הנאשם במעורבותו בעסקאות הסמים פגע בערכים עליהם ביקש המחוקק להגן ובכלל אלה, שמירה על שלום ובריאות הציבור וההגנה מפני הנזקים החברתיים, הן הישירים והן העקיפים אשר נגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים לרבות ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור (ע"פ 1274/21 אסמעא עווד נ' מדינת ישראל (6.10.2016)).

33. בית המשפט העליון עמד לא אחת על ההכרח במדיניות ענישה מרתיעה כלפי אלה הלוקחים חלק בהפצתם של סמים מסוכנים. ראו מיני רבים: ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח (2) 734 (9.2.2004); ע"פ 5313/95, 5267/95, 4998/95, 6021/95 מדינת ישראל נ' גומז (31.7.1997); ע"פ 575/88 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד מב (4) 242 (11.12.1988).

34. ובמיוחד ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 6990/13 חט'יב נגד מדינת ישראל (24.2.2014):

"בית משפט זה הצביע בפסקי דין רבים על התוצאות הקשות וההרסניות הנגרמות בעקבות הפצת סמים מסוכנים, ובמיוחד הקשים שביניהם. קשה להגזים בהערכת הנזק הנגרם מייצור, הפצה, סחר ושימוש בסמים. נזק ממוני, גופני ונפשי, המקיף את החברה בכללותה, ואיננו נעצר במשתמש או במעורבים הישירים בביצוע העבירות... יבואני סמים וסוחריו המרכזיים הם אלו שיוזמים ומניעים את התהליך, אולם תפקיד חשוב וממשי בפגיעה בערכים המוגנים מסור גם לכל יתר חברי החוליות המרכיבות את השרשרת, מגדול ועד קטן: "וידענו מכבר כי בלא חוליות-הביניים המרכיבות את השרשרת יתקשו עברייני הסמים העיקריים לבצע את זממם. כנדרש מכאן, חובה היא המוטלת עלינו להיאבק בכל חוליה וחוליה ולנתק את השרשרת..."

35. בעניינו מדובר על עבירות סחר בסם מסוכן מסוג קנאבוס או חשיש כמו גם עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בסמים מאותו הסוג שחומרתם פחותה בהשוואה לסוגי סמים אחרים, כגון הרואין או קוקאין. כאשר האחרונים נחשבים לסמים קשים במיוחד לנוכח ההשפעות על גוף האדם וכן לנוכח פוטנציאל ההתמכרות. עם זאת חשוב להבהיר כי מדיניות האכיפה והענישה המקלה אשר ננקטת בשנים אחרונות כלפי המשתמשים בסמים מסוג קנבוס, אינה חלה על מי שמגדל לשם הפצה או סוחר בסמים מסוג זה. ומדיניות הענישה הנוהגת כלפי העוסקים בשלבי הייצור או ההספקה של הסמים, נותרה ועודנה ממשית ומרתיעה. ראו: רע"פ 174/21 סויסה נ' מדינת ישראל (25.2.2021); וכן לע"פ 6299/20 חן נ' מדינת ישראל (4.2.2021) וע"פ 5807/17 דרחי נ' מדינת ישראל (18.6.2018).

36. עוד אפנה לדברים שנאמרו בע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל (12.8.2018):

"סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים 'קלים', תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם".

37. טרם נידרש לפרטי המקרה הקונקרטי נתייחס למדיניות הענישה הנהוגה וזאת ככלי עזר לקביעת מתחם העונש ההולם. עיון בפסיקה המקובלת מלמד כי נעשה שימוש בכלי עזר רציונליים כגון התחשבות בסוג הסם וכמותו, ונלקחים בחשבון גם אופי יצירת הקשר עם הקונים, זהותם של האחרונים והקשר לסוחר הסמים. לרוב כאשר מדובר בריבוי עסקאות סחר בסמים הגבול התחתון של המתחם הוא 10-12 חודשים בעוד הגבול העליון משתנה ונע סביב 24-30 חודשים. מטבע הדברים, קשת העונשים בעבירות אלו היא רחבה ותלויה גם בנסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם אשר נותן את הדין. להלן פסקי הדין אותם מצאתי כרלבנטיים לקביעת המתחם.

38. רע"פ 8695/19 פסו נ' מדינת ישראל (5.1.2020) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בגדרו התקבל ערעור המשיב על גזר דינו של בית המשפט השלום. המבקש הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, ב-29 עבירות של סחר בסם מסוכן, עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית ועבירה של החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית. כעולה מפסק דינו של בית המשפט השלום משך מספר חודשים מכר הנאשם ל-29 אנשים שונים סם מסוכן מסוג קנאביס, במשקל הנע בין 1-10 גרם נטו לכל עסקה. עסקאות הסמים בוצעו תוך שימוש ביישומון ה-"טלגראם". בסך הכל מכר המבקש בכ-53 הזדמנויות כ-178 גרם נטו מסם מסוג זה, וקיבל תמורתו, בין באופן ישיר ובין באמצעות נהג מונית, כ-16,450 ₪. כמו כן במועד נוסף, החזיק הנאשם ברשותו כ-5 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קנאביס, וכן משקל דיגיטלי. נקבע מתחם ענישה בין 12-36 חודשים. לנוכח זאת, גזר בית משפט השלום על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים. ערעור המאשימה על גזר הדין התקבל על ידי בית המשפט המחוזי אשר ציין כי המתחם שנקבע "חורג לקולא באופן קיצוני" לנוכח היקף העבירות במקרה דנן. משכך, ובהתחשב בכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, הועמד עונשו של הנאשם על 28 חודשי מאסר בפועל ויתר רכיבי העונש נותרו על כנם. נקבע כי העונש הולם את חומרת העבירות ואינו סוטה ממדיניות הענישה הנהוגה. כן הודגש כי "על מדיניות הענישה בגין סחר והפצה של סמים מסוכנים, ובכללן סמים הנחשבים כ"סמים קלים", להיות מרתיעה ומשמעותית, וכי יש לראות בחומרה ניסיונות לעשיית רווח כספי באמצעות סחר בסמים אלה" (פסק דינו של בית המשפט המחוזי הוצג על ידי המאשימה והיה מן הראוי שתיידע את בית המשפט כי הוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שכאמור, נדחתה);

39. רע"פ 7858/19 וקנין נ' מדינת ישראל (28.11.2019) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של סחר

בסמים, בכך שמכר בשני מועדים שונים סם מסוכן מסוג קנבוס וחשיש במשקל כולל של כ-5.8 גרם. בית משפט השלום קבע כי בהתחשב שמדובר בכמויות סם קטנות ובסכומי כסף זעומים, מתחם הענישה נקבע בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשמונה חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם תוך התייחסות לנסיבות חייו הקשות, הרשעותיו הקודמות הרבות וההליך הטיפולי שעבר, עונש של 5 חודשי מאסר בפועל והפעיל את מאסריו המותנים בחופף זה לזה כך שסה"כ ירצה הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, ומאסר מותנה. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה כך גם בקשת רשות לערער;

40. רע"פ 6401/18 ספיר נ' מדינת ישראל (17.9.18) - הנאשם הודה והורשע בשורה של עבירות, במסגרת שבעה אישומים, שעניינן בסחר בסמים, ניסיון לסחר בסמים, תיווך והחזקה בסמים מסוכנים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מעובדות כתב האישום עולה כי בחמישה מועדים שונים סחר הנאשם בסמים תוך שתיאם מראש עם הקונים את המכירה, באמצעות מסרונים, וקבע מקום מפגש. בעת המפגש מסר להם סם מסוג קנבוס בהתאם לכמות עליה סיכמו, בין 5 ל-23 גרם, תמורת סכום מוערך של 1,000 ש"ח עבור כל 10 גרם סם. נקבע מתחם ענישה בין 16 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השלום מצא לנכון לסטות לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום והוא נידון לשנת מאסר וענישה נלווית. ערעורים שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות לערער;

41. רע"פ 5712-16 אייזנבאך נ' מדינת ישראל (17.8.16) - הנאשם הורשע על בסיס הודאתו ב-4 עבירות של סחר בסם מסוכן. מכתב האישום המתוקן עולה הנאשם מכר סם מסוכן מסוג קנבוס בארבע הזדמנויות סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נמוכים תמורה לכמה מאות שקלים בכל פעם. נקבע מתחם ענישה בין 8 ל-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט השלום גזר על הנאשם, בעל הרשעה קודמת אחת בגין היעדרות משירות צבאי, שלקח אחריות על מעשיו, ששירות המבחן התרשם שהוא הורתע מההליך הפלילי, תוך התחשבות בשיתוף הפעולה שלו בהליך הטיפולי, עונש של 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל ורכיבי ענישה נוספים. ערעור ההגנה שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות לערער;

42. עפ"ג (מרכז) 13964-09-17 זסלבסקי נ' מדינת ישראל (18.3.2018) - הנאשם נעדר הרשעות קודמות הורשע בהתאם להודאתו בשבע עבירות של סחר בסמים מסוג קנבאביס לשלושה קונים שונים בכל עסקה מכר כמות של גרם או שניים תמורת תשלום של כ-120 ₪ לגרם. בית המשפט קבע את מתחם הענישה בין 9 ועד 24 חודשים ומצא לנכון לסטות מהמתחם משיקולי שיקום והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה;

43. עפ"ג (ירושלים) 19763-12-16 מדינת ישראל נ' נתנאל בשארי (8.1.2017) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות סם בסם מסוכן מסוג מריחואנה במשקל של כ-2 גרם תמורת סכום של 100-200 ₪ בכל פעם. כמו כן הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוג חשיש שלא לצריכה עצמית במשקל 700 גרם. בית המשפט קבע מתחם ענישה נפרד לכל אחת מעסקאות הסמים בין חודשיים לארבעה חודשים ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה;

44. ת"פ (ק"ש) 40639-10-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' בובו (28.5.2018) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בארבע עבירות של סחר בסמים ובעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק סם מסוג קנבוס במשקל של כ-10 גרם. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 15-6 חודשים והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו בתחום הסמים ובהינתן תסקיר נושא אופי חיובי, מאסר לתקופה של 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס בסכום של 4,000 ₪, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי;

45. ת"פ (רחובות) 43875-08-17 מדינת ישראל נ' מוריסון (25.2.2019) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו ב-3 אישומים שעניינם עבירות של סחר בסמים. לפי האישום הראשון, מכר הנאשם סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.629 גרם בתמורה לסכום של 100 ₪. לפי האישום השני, בחמישה מועדים שונים, מכר הנאשם גרם של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל בתמורה לסכום של 100 ₪ בכל פעם. לפי האישום השלישי, מכר הנאשם סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כגרם בתמורה לסכום של 100 ₪. נקבע מתחם הענישה מושא האישום הראשון והשני, בין מאסר קצר שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ועד 10 חודשי מאסר, והמתחם מושא האישום השלישי בין מאסר מותנה ועד מאסר לתקופה של מספר חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט גזר על הנאשם, בפרט לנוכח הליך שיקומי - 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן וקנס בסך 2,000 ₪.

46. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בהחזקה של סמים מסוג קנאבוס במשקל של עשרות גרמים עד מאות בודדות שלא לצריכה עצמית, מלמדת כי מתחם הענישה הוא בין מאסר מותנה או מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד מאסר לתקופה של 8-12 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. בהקשר זה אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 636/21 ברוך לוי נ' מדינת ישראל (16.2.2021) הוצג על ידי המאשימה; רע"פ 2590/10 שגיא נ' מדינת ישראל (8.4.2010); עפ"ג (ת"א) 20903-09-19 ברבי נ' מדינת ישראל (11.12.2019); ע"פ (מרכז) 44117-05-16 מדהלה נ' מדינת ישראל (11.12.2016); ת.פ. 42107-06-20 מדינת ישראל נ' מגבורה (9.5.2022); ת.פ. 33265-09-20 מדינת ישראל נ' שמואלי (22.12.2021); ת.פ. (ת"א) 13643-06-20 מדינת ישראל נ' אסף דרעי (13.10.2021); ת"פ 24763-04-21 מדינת ישראל נ' מולה (12.12.2021); ת"פ 37960-03-21 מדינת ישראל נ' כהן (13.10.2021); ת"פ 72369-06-20 מדינת ישראל נ' טרי (13.10.2021); ת"פ 46913-07-18 מדינת ישראל נ' מקסימוב (10.8.2020); ת"פ 21678-03-18 מדינת ישראל נ' בוסטינוב (20.6.2020); ת"פ 53684-05-17 מדינת ישראל נ' בלטרמן (4.5.2020); ת"פ (י-ם) 60525-06-18 מדינת ישראל נ' אביב כהן (2.1.2020); ת"פ 39357-02-19 מדינת ישראל נ' בוקובה (31.12.2019).

47. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה אומר כי עיינתי בפסקי הדין שהציגו הצדדים. מטבע הדברים המאשימה הציגה מקרים שעולים בחומרתם על המקרה דנן בעוד שההגנה הציגה מקרים שנופלים ממנו. כך או אחרת, אין באלו כדי לתרום לקביעת המתחם.

48. ועתה לבחינת נסיבות המקרה כאן. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית. הנאשם ביצע עבירות סמים על פני תקופה של כ-10 חודשים. הנאשם נמצא בראש שרשרת הפצת הסם, וכמתואר בכתבי האישום הראשון והשני ביצע הנאשם חמש עסקאות סמים. עסקינן בעבירות המצריכות מחשבה, תכנון מוקדם וקשר עם גורמים עברייניים. הנאשם מכר למספר קונים, אחת מהם, סוכנת משטרתית, סם מסוכן מסוג חשיש או קנאביס במשקלים שונים, 35.42 גרם, 84.50 גרם, 30.48 גרם, 18.12 גרם, 21.20 גרם ו-10 גרם בתמורה לכמה מאות שקלים בכל פעם. כן החזיק הנאשם במועדים שונים בכמויות סמים לא מבטלות, למעלה מ-400 גרם נטו סך הכל, גם כאן מסוג קנאבוס וחשיש, שנארגזו בשקיות נפרדות ובמקומות שונים, ולא רק בביתו אלא גם בקטנוע שבחזקתו, בו גם נהג ללא רישיון. כמות הסמים, אופן החזקתם, חלוקה למנות קטנות בשקיות נפרדות מלמדים על כוונה אחת ויחידה - הפצה של סמים. טענת ההגנה לפיה, הוחזקו הסמים לצריכה עצמית חורגת בהרבה מעובדות כתבי האישום בהם הודה הנאשם ויש לדחותה בשתי ידיים.

49. בכל עסקאות הסחר נעשה שימוש באפליקציית ה"טלגרם" המהווה פלטפורמה מוצפנת להעברת מסרים לצורך תיאום המחיר ומקום המפגש ולאחר תהליך אימות וזיהוי ובאופן שנועד להסוות את הפעילות הפלילית ובמטרה

לוודא כי הקונה אינו חלק מרשויות אכיפת החוק. העובדה כי העסקאות יצאו מהכוח אל הפועל, תוך זמן קצר מרגע ההזמנה באפליקציה ועד לרגע ההספקה לקונה, בשני מקומות שונים הן בכפר ורבורג והן בנס ציונה תוך שימוש ברכב מלמדת על מיומנותו של הנאשם בביצוע העסקאות, נגישותו לסמים ומעורבותו העמוקה בתחום.

50. הנאשם ביצע את העבירות, על רקע התמכרות להימורים, הידרדרות כלכלית, חובות כבדים מתוך רצון לגרוף רווח קל ומהיר על חשבון בריאותו ורווחתו של צרכן הסמים, תוך ניצול תופעות ההתמכרות מבלי לתת את הדעת לנזקים האישיים והחברתיים הנגרמים משימוש בסם. הנזק הקונקרטי אמנם במקרה אחד נמנע בטרם הופצו הסמים למשמי הקצה וזאת הודות למאמצי רשויות אכיפת החוק שנדרשו להשקיע משאבים לא מעטים לצורך הפעלת הסוכנת. ואולם, הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם מהפצת הסם אינו מבוטל.

51. מהמקובץ עולה כי הנאשם אינו נרתע מהליכים משפטיים, וחרף פעולות שנקטו גורמי האכיפה והם חיפושם שנערכו גם בביתו וגם בקטנוע שבחזקתו וחרף חקירותיו במשטרה, הוא המשיך בפעילותו הפלילית בתחום הסמים וניכרת החמרה במעשים.

52. לכך נוסיף כי הנאשם במקרה אחד נהג ללא רישיון ובמקרה נוסף הפר הוראה חוקית. חרף פעולות שנקטו גורמי האכיפה ובהם חיפושם בביתו ובקטנוע שבחזקתו וחרף חקירותיו באזהרה במשטרה, הנאשם המשיך בפעילותו הפלילית בתחום הסמים וניכרת החמרה במעשים.

53. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה מצאתי לקבוע מתחם העונש בין 12-24 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

54. הצדדים לא טענו ואף לא מצאתי נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40'א' לחוק העונשין) כדלקמן:

55. הנאשם יליד 1987. הודה בחמישה כתבי אישום שצורפו זה לזה ולקח אחריות על מעשיו. היה בהודאה זו לחסוך זמן ציבורי יקר. עם זאת, כעולה מהתסקיר הראשון הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על עבירות הסחר בסמים והדגיש היותו פסיבי ומובל על ידי אחרים, בחלק מהמקרים שלל קבלת כסף בעבור הסמים שמכר. באשר להחזקת הסמים - תיאר הנאשם כי נעצר בתחנת דלק סמוך למקום מגוריו בעת שהיה בדרכו לדרום לדבריו עשו חיפוש על גופו וברכבו ומשלא מצאו דבר ערכו חיפוש בביתו שם נותרה כמות סמים קטנה לצריכתו העצמית. לפיכך לא אוכל להעניק לנטילת האחריות מלוא המשקל ובמובן זה ישנה הבחנה בין הודאה ובין נטילת אחריות.

56. אין לחובת הנאשם הרשעות בתחום הפלילי אך ישנן הרשעות בתחום התעבורה (טעת/1) וניכר כי ההליכים המשפטיים אינם מהווים גורם מרתיע ומציב גבול. הנאשם המשיך בנהיגה על אף שרישיונו נפסל, והוא המשיך וביצע עבירות סמים חרף פעולות רבות שביצעה המשטרה, חיפוש בבית, בקטנוע, ברכב, חקירות באזהרה ולא הורתע מדבר וניכרת הסלמה במעשיו על פני ציר הזמן. הטענה כי המאשימה נהגה בו באופן לא ראוי משום שהוגשו נגדו כתבי אישום נפרדים, אינה במקומה וניכר כי מדובר בעוד ניסיון דחוק להשליך האחריות על גורמים חיצוניים.

57. נסיבותיו האישיות של הנאשם אכן מורכבות. הוא גדל במערכת משפחתית יציבה, שיחק כדורגל באופן מקצועי

שנים רבות אך התערה בחברה שולית והתמכר להימורים. בשנים האחרונות מאופיין בהעדר יציבות הן במישור התעסוקתי והן במערכות יחסים בחייו וחלה הידרדרות בהתנהלותו, הרבה להמר וצבר חובות כבדים ונקלע לקשיים כלכליים. שירות המבחן התרשם מהנאשם כי מי שמתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים, בעל קושי בוויסות רגשי, ממוקד בסיפוק צרכיו המיידיים ובעל צורך בריגושים. וכן העריך שירות המבחן כי שווי המשקל בחייו של הנאשם מופר, בעיקר בתקופות בהן נוטה להמר באופן אינטנסיבי, אז התנהלותו בלתי שקולה תוך ריכוז בעצמו ובצרכיו האישיים.

58. עם זאת ועל אף נזקקות טיפולית, בעיקר בתחום ההימורים, למרבה הצער בעת הזו אי אפשר להצביע על אופק שיקומי. ההגנה טענה כי שירות המבחן חטא לתפקידו וחסך במאמץ לרתום הנאשם לטיפול. אין בידי לקבל טענה זו והניסיון להשליך גם כאן את האחריות על גורמים חיצוניים מלמדת על חוסר תובנה לחומרת המעשים כמו גם הענישה המתבקשת מהם.

59. ניתנו בידי הנאשם הזדמנויות לשנות את דרכיו, אך הוא לא השכיל לנצל והכשיל במו ידיו את ההליך הטיפולי. הנאשם ביטא תחילה נכונות להשתתף בטיפול ובמסגרת צו פיקוח מעצרים, לקח חלק בקבוצה טיפולית, אך השתתפותו בקבוצה הייתה דלה וקונקרטי. בהמשך הביע הכרה ראשונית בדפוסיו ובהתנהלותו הבעייתית והופנה ליחידה להתמכרויות אך התקשה לקדם את מצבו, בין היתר משום שלא עמד בתנאי הסף ומסר בדיקת שתן המעידה על שימוש בסמים. לאחר שהוסברו לו תנאי הטיפול והוסכם כי תינתן לו עוד הזדמנות והוא אכן מסר בדיקה שהעידה על ניקיון מסמים, אבדו עקבותיו. ניסיונות ליצור עמו קשר הן על ידי גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות והן על ידי שירות המבחן לא צלחו. רצינות ואחריות נבחנת לא במילים אלא במעשים. והנאשם הבהיר במעשיו כי אינו מעוניין בטיפול.

60. שירות המבחן אכן לא העריך במפורש את רמת הסיכון להישנות עבירות, אולם הערכה זו בסופו של דבר, מסורה לבית המשפט. ובנסיבות העניין, בהינתן ריבוי העבירות בתחום הסמים, משך התקופה בהם בוצעו, ההסלמה במעשים, הרקע לביצוען, התמכרות פעילה להימורים, דפוסי אישיותו של הנאשם, לקיחת אחריות חלקית, העדר תובנה והפנמה של הפסול במעשים, ומשניכר כי הנאשם אינו פנוי ומגויס לבדיקה עצמית, נעדר תובנה למצבו, הרי רמת הסיכון להישנות עבירות היא לא מבוטלת.

61. צודק בא כוח הנאשם כי בית המשפט אינו כבול בהמלצות שירות המבחן, ואכן במקרים בהם ישנם נימוקים מבוססים ונכבדי משקל, בית המשפט יסטה מהמלצה שלילית של שירות המבחן. אלא שבענייננו, בית המשפט שותף מלא להתרשמות שירות המבחן, ניכר כי הנאשם אינו פנוי ואינו מגויס להליך טפולי והוא נמצא בהידרדרות. בצדק רב המליץ על ענישה שתחבר את הנאשם למצבו ללא מעורבות טיפולית. ובבחינת למעלה מן הדרוש אציין כי גם לא עלה בידי הנאשם להצביע ולו על נימוק אחד לסטות מהאמור בתסקיר. ואחר כל אלו נדגיש, שירות המבחן מילא תפקידו נאמנה, ואין לנאשם אלא להלין על עצמו.

62. באשר לסוגיית החילוט. לא מצאתי להידרש לטענת ההגנה לפיה לא הוכח כי הרכב נקנה בכספי עבירה, שכן סמכות החילוט קמה משום שהוכח כי עבירות הסמים כעולה מכתבי האישום הראשון, השני וגם החמישי, בוצעו תוך שימוש ברכב. בנסיבות אלו ומשהוכח כי הרכב בבעלותו של הנאשם, מצאתי כי ראוי לחלטו. בהערת אגב, אציין כי עשתה המאשימה חסד עם הנאשם שלא עתרה לחילוט הקטנוע ששימש לביצוע העבירה בכתב האישום הרביעי.

63. כמו כן, מכיוון שעבירות סמים בוצעו למטרת רווח כלכלי ועל מנת ללמד שאין תועלת בביצוע עבירות מעין אלו ראוי להשית קנס כספי תוך התחשבות במצבו הכלכלי הירוד של הנאשם.

תוצאה

64. לנוכח האמור אני מכריזה על הנאשם סוחר סמים.

באיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם לבין הנסיבות העומדות לחובתו אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בתיקים שבכותרת בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון.

ד. אני מורה על חילוט רכב המאזדה מ.ר. 65-536-65 ששימש בביצוע עבירות הסמים וכן על חילוט הכסף שנתפס מידי הנאשם בעת מעצרו בכל התיקים שבכותרת ובסה"כ ₪ 4,050 לאוצר המדינה- קרן האפוטרופוס הכללי.

ה. קנס בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.23. הוסבר לנאשם ובא כוחו כי יש לפנות למרכז לגביית קנסות על מנת לקבל את שוברי התשלום.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הפסילה תחל לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר ובמצטבר לכל עונש פסילה אחר.

ז. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, ד' טבת תשפ"ג, 28 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.